

tako veseli, kakor se sedaj podajo tje, to je pa vsprašanje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Mesto Stridova ima 50 hiš, v katerih prebiva 300 ljudi. Tu je trirazredna ljudska „državna šola“. Nekoliko časa imeli so tudi enorazredne „farno šole“. V tej poučevalo se je v medjemurskem narečju. Pa ker je imela premalo šolarjev, so jo tedaj opustili, oziroma spremenili v madjarsko državno šolo. Cerkvi pa ima dve, farno in pa cerkev, posvečeno štridovskemu rojaku, sv. Jeronimu. Médjimurci pa ga imenujejo „sv. Remuš“. Ker v tem mestu ne vidiva nikakih znamenitosti, idiva tedaj dalje, potrpežljivi bralec! Od Štridove naprej pelje cesta skozi zelo ozko dolino, katera se pri vasi „Lapšina“ v Mursko polje razširi. V vasi Lapšina stoji kakih 200 korakov od velike ceste, ob Muri, zelo lepa razvalina. Ljudi, katere smo srečevali, vprašali smo, čegavo je uno posestvo, pa nismo ničesar gotovega izvedeli; rekali so nam samó: „To je grofovsko“. Ta vas spada že pod župnijo sv. Martina. Pri sv. Martinu peljali smo se čez Muro na Prekmurško. Med Martinci in Muro se razprostira velik pašnik. Na istem pašniku paslo se je takrat čez 200 krav, konjev pa še več. Unkraj Mure našli smo zelo prosto postavljeno hišo, to je bila krčma. Nismo hoteli iti v hišo, zunaj pod veliko hruško smo se vsedli. Dali smo si primesti vina, strošek pa smo seboj imeli: svinjetino, pa še nekaj. V hiši ni bilo nikakšnih pivcev. To je bilo za krčmarico ravno prav, ker je bila z otroci sama doma. Tudi mi jej menda nismo bili kaj všeč. Ker se je tako kisló držala, povabili smo jo tedaj h kosilu. Vzela je, kar smo jej dali, pa ni použila ona, ampak razdelila je svoji deci. Pa mi smo tudi deco obdarili, kar je bilo prav. S tem smo se krčmarici prikupili in h kratu je postala vljudnejša. Sedaj še le so se razvozljali naši jeziki in krčmarica je večkrat hitela v klet ter nam prinesla iz nje rujnega vinca.

Ko se je vrnila ter zopet prejšnje mesto zavzela, vprašal sem jo jaz, kam zahajajo njeni otroci v šolo. Na to vprašanje mi je zelo čudno odgovorila, rekla je: „Nikam. V Lendvo, kamor smo ufarani, nam je predaleč, a k sv. Martinu jih pošiljati ne morem, ker bi jih morala dati čez Muro prevažati, to pa bi stalo na leto mnogo denarja. Raje jih tedaj sama doma odgajam in poučujem, kakor znam in morem; vsaj mi ostanejo otroci nepohujšani, kajti zdanji šolarji so zelo nemarni“.

Zadnje besede, katere je krčmarica izgovorila, so mene kot učitelja v srce zbudile. Odgovoriti, ali jej dokazati, da njena trditev ni opravičena, nisem hotel, kajti bil je že čas, da smo odrinili dalje proti Otizi. Pa na tem mestu imam priliko, da ovržem takšno trditev, ko bi kdo izmed čitateljev vtegnil trditi, da surovost šolske mladeži vedno narašča.

Prevdariva tedaj, dragi čitatelj, kdo je kriv popačenosti naše mladeži? Da na to vprašanje dostojno odgovorim, moram poprej poizvedeti, kakšna je bila mladež nekdanj, kajti kdor trdi, da popačenost sedanje mladeži narašča, isti trdi ob enem, da je bila nekdanja mladež nravnejša. Na dalje moramo prav premisliti, zasluži-li v obče vsa sedaj živeča mladež, da se ji nenravnost očita, ali pa so bile morda samó nekatere lastovke, ki so dale povod tem obtožbam? V to bomo zasledovali tedaj odgojo pred kakšnimi petdesetimi leti živeče mladeži in pa odgojo sedanje mladeži. (Dalje prih.)

Smešnica 15 „Kaj“, vpraša potnik, „kaj je vaši novi uri v zvoniku, da že stoji na novo?“ „Nič“, odreže se mežnar, „nič ji ni. Sedaj sicer stoji, a kedar gre, rečem vam, da gre hitreje, kakor vse druge“.

Razne stvari.

(Knezonašškof) Solnograški so dnes, dne 10. aprila ob dveh zjutraj umrli. Slovesen pogreb bode v ponedeljek dopoldne. Naš mil. knezoškof gredó k pogrebu.

(Od potovanja.) Mil. knezoškof odpeljejo se po pogrebu mil. knezonašškofa k sv. Očetu Leonu XIII. v Rimu ter se vrnejo potem kje dne 6. maja iz Rima. Gledé na to pa izdajo svoj drugi pastirski list do vernih svoje škofije.

(Dež. odbor.) Štajarski dež. odbor je odločil iz dež. kase 300 gld. za pogorelce v Orehovi vesi pri Slivnici.

(Podpora.) Slavno ravnateljstvo slov. posojilnice na Ptui je darovalo 40 gld. dijaški kuhinji v Mariboru in 20 gld. slov. pevskega društva na Ptui.

(Zrelostni izpiti.) Minister za uk in bogočastje je odredil, da imajo oni osmošolci, ki se pripravljajo za zrelostne izpite, 6 dni pred skušnjo prostih. Dijakom bode ta odredba gotovo po volji, nam pa ni nič posebno po godu, da se še v eno mer prenarejuje pri teh skušnjah.

(V Rim) sta iz naše škofije se včeraj odpeljala č. gg. Jakob Caf, kaplan pri sv. Magdaleni v Mariboru in Val. Mikuš, kaplan v Konjicah.

(Misijon.) Pri sv. Vidu na Planini je od dne 8. do 15. aprila sv. misijon in vodijo ga č. gg. lazaristi iz Celja.

(Vmeščanje.) Kakor izvemo, izvrši se postavno vmeščanje preč. g. Fr. Ogradija na župnijo v Celji, dne 1. maja v Mariboru, slovesno posvečenje v opata pa bode potem že v Celji dne 5. maja.

(Vreme.) V torek popoldne smo imeli v Mariboru prvo spomladnjo nevihto, grmenje, bliskanje in tudi malo toče. V noči potem pa je padlo snega na Pohorji blizo do srede, pa tudi s Kozjaka se leskeče doli na polje.

(Bela zastava.) Na veliko noč so izobesili na poslopji c. kr. okr. sodnije v Šmariji pri Jelšah belo zastavo v znamenje, da ni v njem nihče „pod ključem“. Tega celih 29 let sem že tam ni bilo.

(C. kr. žendarji.) Kakor se nam poroča, dobili so v Braslovče c. kr. žendarsko postajo.

(Drzen tat.) V vojašnici v Celji je hotel v soboto pred veliko nočjo nek V. Arnuš, vojak v 87. pešpolku, vdreti v hišo, v kateri je vojaška kasa. Zida je bil že skorej za toliko predrl, da bi se bil lahko potegnil v hišo, ali v tem je prišla neka perilja v hišo. Na njeno vpitje so pritekli vojaki pa drznega tatú vklenili.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) darovali so čč. gg.: J. Marinič, kapl. v Ljubnem 3 fl. 30 kr., J. Majcen, dvorni kapl. 2 fl., neimenovan 30 fl., J. Fleck, dekan Jareninski 5 fl., Roschker gospa 1 fl., Ig. Orožen, stolni dekan 5 fl., D. Meško, žup. v Kapeli 3 fl. 40 kr., F. Vihar, žup. pri sv. Martinu 5 fl., posojilnica v Makolah (M. Lendovšek) 10 fl., neimenovan 4 fl. 20 kr. Bog plati!

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imele je od 1. januarja 1890. do 31. marca 1890. dohodkov 136,085.29 izdatkov pa 134,371.20 in gotovine gld. 2714.09; premet v tem času iznesa tedaj gld. 274,170.58. Na posojila vrnilo se je gld. 29.220.09, nove hranilne vloge znašajo gld. 92.987.05. Izplačalo se je novih posojil za gld. 46.318. Izplačalo se je vlog posojil za gld. 56.982.88. Naložilo pri drugih zavodih gld. 27.560.

(Goljufije.) V Temesvaru na Ogerskem so obsodili loterijske sleparje Farkaša Szobovicsa in Püspökyja, vsacega na 8 let teške ječe, gospo Felkessy na 2 leti in biraleca na 3 leta v zapor. Blizo za pol milijona so ogoljufali pri loteriji c. in kr. državo.

(Ne volja.) Gospôda, ki ima „D. W.“ v rokah, spi pač rada dolgo, kajti sedaj se pritožuje že v drugo nad necim poštnim hlapcem, ki zatrobi v rog, kedar se odpelje iz Celja. Sedaj že kliče na pomoč redarje in Bog ve, če se ne tudi ministra za trgovino!

(Rabuka.) V Neulerchenfeldu na Dunaji so bili v torek veliki izgredi. Na tisoče ljudi je zastavilo ulice in tržišča, zasmehovali so na to redarje in na zadnje celo kamenje metali na-nje. Le-ti pa so jeli streljati na razsajalce

in prijeli so za sablje. Vojaki so naredili ob 8ih zvečer mir in so zaprli veliko ljudi, največ zidarjev.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Anton Šlander, kn. šk. duh. svetovalec in župnik v Slov. Gradci, je prejel župnijo v Starem trgu.

Razglas.

Od c. kr. okrajnega sodišča v Mariboru na levem bregu Drave se daje na znanje, da so v smislu odloka ces. kr. okrajnega sodišča v Mariboru na desnem bregu Drave z dne 4. februarija 1890 št. 731 dovoljene prostovoljne dražbe k zapuščini Marije Miklausičeve spadajočih zemljišč, in to:

1. zemljišče vl. št. 31 kat. občine Karčovina v cenilni vrednosti 5721 gld. av. vr. in k temu spadajočega premakljivega blaga (pohištva, vinskih sodov itd.) v vrednosti 864 gld. 12 kr. ročišče na

dne 21. aprila 1890

predpoludne od 9—12. in slučajno od 2—6. ure popoldne v Karčovini;

2. zemljišče vl. št. 19 kat. občine Leitersberg v cenilni vrednosti 931 gld. a. vr. in vl. št. 47 kat. občine Jelenšenberg v cenilni vrednosti 1110 gld. a. vr. ročišče na

dne 23. aprila 1890

od 11—12. ure predpoludne v pisarni št. 9 s tem dodatkom odredjeno, da se imajoča zemljišča in premakljivosti le po ali preko cenilne vrednosti prodajo in dražbeni znesek za prodane premakljivosti se v gotovem denarji hitro plačati mora.

Cenilni zapisnik, gruntovni izpisek in dražbeni pogoji se lahko v registraturi tega sodišča uvidijo.

C. kr. okr. sodišče v Mariboru na l. br. Dr. dne 20. marca 1890.

C. kr. okrajni sodnik

2-3

Fladung m. p.

Lepo posestvo se proda ali v najem da.

Posestvo, katero je imel penzionirani gosp. župnik Vodušek v Petrovčah, obstoječe iz novo stavljene hiše in gospodarskega poslopja, z vrtno hišo, v kateri se da stanovati in z velikim vrtom z njivami in travniki. Le-to bi zaradi raznih okoliščin jako pripravno bilo za vmirovljenega gospoda, se takoj pod ugodnimi pogoji proda ali v najem da.

Natančneje izve se pri posestnikih gg. Karol Žuža v Žavci in Karol Tržan v Petrovčah, pošta Žavec.